

bon resultat operatori, exposant-nos a que perforem orguens que augmentin l'hecatombe neoplasmica que sens ve a sobre a pesar dels esforços therapeutics pera deturar-la.

§ 17. EN L'INFLAMACIÓ PERI-UTERINA (*para-uterina* o *circum-uterina*).—Dec advertir, abans de tot, que entenc per *inflamació peri-uterina*, no tant sols la flogosi del perimetri, ni el del parametri, aislades, sinó la flegmasia de tot lo que, formant part de l'aparell genital femella, rodeja l'uter, és a dir, dels annexes (trompes, ovaris, peritoneu pelvià, teixit celular omplenador).

Fins a una epoca no molt llunyana les contra-indicacions del rasclament quedaven involucrades en el següent chirurgic aforisme: el legrament de la cavitat uterina deu esser absolutament proscrit quan existeixen phenomens aguts per part de la cavitat pelvica. De Sinety anà encara més lluny quan deia que tot indicati d'inflamació, encara que fos chronica, era una contra-indicació del rasclament de l'uter. «La condició *sine qua non*. — escriu Demarquay, — de l'abradió és l'integritat dels annexes de l'uter. Si l tacte o la palpació revelen un punt dolorós en els annexes, sobre tot del costat de l'ovari, l'abstenció s'imposa» (1). D'igual parer és Terrillon (2).

Pera Schröder, Schultze, Hart i Barbour, Terrillon, Heggarg, Kaltenbac, Lucas-Championnière, Despreaux i altres cirurgians, les inflamacions peri-uterines són, com diu Melek, el *noli me tangere* del rasclament. Altres operadors (la majoria) no són tant absolutistes com els supra-citats i sols consideren com contra-indicació l'existencia de phenomens aguts circum-uterins, esperant practicar el legrat quan hagi desaparegut la flegmasia peri-uterina.

Sense arribar a l'exageració clinica de Poulet, que afirmava en 6 de Febrer de 1888, davant de la Societat de Medecina de Lyon, que la parametriti aguda no supurada, en lloc de contra-indicar el rasclament, constitueix, propriament parlant, una veritable indicació, modo de pensar defensat en 1889 per Chevalier i Roland, fa ja bastant temps que Nonat, Mundé (1883), Walton (1887), Rapin (1888), Trélat (1888), Chatin, Falkenstein i altres no temen practicar l'abradió de l'endometri existint una inflamació aguda de la petita pelvis, sense haver notat

(1) Demarquay i Saint-Vel: *Traitement clinique des maladies de l'utérus*, 1876, pag. 42.

(2) Societat de Cirurgia de París. Sessió 19 Febrer 1890. *Gaz. des hóp.*, 23 Febrer 1890.